

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-401-01440

Den 28. januar 2015

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 20. januar 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 9 til L 94, forslag til lov om ændring af lov om planlægning og lov om naturbeskyttelse (Opfølgning på dele af Naturplan Danmark om etablering af et Grønt Danmarkskort, forbud mod gødskning og sprøjtning på § 3-beskyttede arealer og indførsel af et vejledende bødeniveau for overtrædelse af naturbeskyttelsesloven m.v.). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anni Matthiesen (V).

Spørgsmål nr. 9 (L 94)

Forbuddet mod gødskning og sprøjtning vil medføre væsentligt forøgede udgifter i kommunerne. Hvordan vil ministeren sikre, at Naturplan Danmark ikke vil blive for omkostningsfuld og lede til øget bureaukrati i kommunerne?

Svar

Det foreslåede forbud mod gødskning og sprøjtning på § 3-beskyttede arealer medfører en forenkling af administrationen for kommunerne. Det skyldes, at kommunerne på de fleste § 3-beskyttede arealer kun skal påse, om forbuddet overholdes.

I dag skal kommunerne først fastlægge den hidtidige lovlige drift på det pågældende §3-areal og derefter påse, om driften forsat er i overensstemmelse med den hidtidige lovlige drift. Det er således i dag forskelligt fra areal til areal, hvilken drift der er tilladt, hvilket vanskeliggør kommunernes tilsynsopgave.

Hvis en lodsejer er i tvivl om, hvorvidt et areal er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, kan lodsejeren få svar herpå fra kommunen via en forespørgselsordning.

Naturstyrelsen har netop foretaget en større opdatering af den vejledende registrering af § 3-beskyttede områder, sådan at kommunerne nu har et rigtig godt værktøj i forbindelse med forespørgsler.

Såvel den opdaterede vejledende registrering som det foreslåede forbud mod gødskning og sprøjtning vil kunne betyde, at kommunerne i en periode vil modtage flere forespørgsler end sædvanligt. Det er dog min opfattelse, at udsving i antallet af henvendelser generelt ligger inden for rammerne af kommunernes eksisterende opgave med varetagelsen af naturbeskyttelseslovens § 3, og at det

primært er den nye vejledende registrering der må formodes at medføre øgede henvendelser til kommunerne. Dette særligt set i lyset af, at forbuddet forslås først at skulle gælde fra den 1. september 2017.

En eventuel stigning i antallet af forespørgsler som følge af forbuddet mod gødskning og sprøjtning skal sammenholdes med den forenkling af kommunernes tilsynsopgave som forbuddet også medfører, jf. ovenfor.

I forhold til det anførte i spørgsmål nr. 11 (L 94) om kommunernes opgave med at føre tilsyn med, om der sprøjtes i overgangszonen, adskiller opgaven sig ikke fra den opgave kommunerne har i dag med at fastslå beskyttede arealers beliggenhed og udstrækning.

Som det fremgår af lovforslaget er adgangen for kommunerne til at dispensere til enkeltforanstaltninger med sprøjtning mod invasive ikke-hjemmehørende arter mv. isoleret set en ny bestemmelse. Men i mange tilfælde vil sprøjtning på § 3-beskyttede arealer allerede i dag forudsætte, at kommunen meddeler dispensation, fordi sprøjtning medfører en tilstandsændring. Det er derfor kun sprøjtning, der er en fortsættelse af en hidtidig lovlig drift på arealet, som i dag kan ske uden dispensation.

Det er derfor min opfattelse, at det foreslåede forbud mod gødskning og sprøjtning på § 3-beskyttede arealer samlet set ikke vil medføre væsentlige administrative eller økonomiske konsekvenser for kommunerne.

For så vidt angår forslaget om Grønt Danmarkskort fremgår det af lovforslaget, at forslaget forventes at indebære øgede administrative konsekvenser for kommunerne. Planlægning for og herunder udpegning af egnede områder i et Grønt Danmarkskort baserer sig dog i høj grad på eksisterende viden i kommunerne og bygger ovenpå den hidtidige planlægning for naturbeskyttelsesinteresserne og økologiske forbindelser samt øvrige planemner, som varetager naturinteresser.

Kirsten Brosbøl

/

Oluf Engberg